

Eliška Štefková

Poslanecká sněmovna PČR
k rukám paní poslankyně MUDr. Věře Procházkové
Sněmovní 1
110 00 Praha 1 – Malá Strana

██████████ dne 12. 9. 2019

Vážená paní poslankyně,

dovolte mi prosím, abych prostřednictvím této písemnosti nastínila obsah našeho dnešního jednání, během něhož bych Vás ráda seznámila s několika body návrhu na úpravu legislativy, jež se staly součástí nedávno zasláné interpelace panu ministru zdravotnictví Mgr. et Mgr. Adamu Vojtěchovi a taktéž s případem mé maminky, u které byla tak, jak jsem přesvědčena, zanedbána povinná lékařská péče s následkem poškozeného zdraví, o necelé dva roky později pak úmrtí.

Přesto, že se pro jednoznačné lékařské pochybení vyjádřili i pan doc. MUDr. Peter Koliba, CSc., a to dne 17. 5. 2018, kdy jsem jej navštívila v budově Senátu PČR nebo pan prof. MUDr. Štěpán Svačina, DrSc. během našeho jednání dne 14. 6. 2018 v kanceláři České lékařské společnosti J. E. Purkyně, tak se mi dosud za využití všech zákonných kroků nepodařilo získat „spravedlivý“ odborný či znalecký posudek.

Všichni, kdož se na posouzení tohoto případu podíleli, totiž opomíjejí ty rozhodné skutečnosti zdravotnické dokumentace, které jsou pro objektivní posouzení naprosto zásadní.

Absolutně nereflktují kupř. fakt včasného nedovyšetření příčiny přetrvávající sepse (s minimálně týdenní prodlevou), neadekvátnost léčby klostridiové střevní infekce způsobené bakterií *Clostridium difficile* při neopodstatněném ponechání Klindamycinu, neindikaci EKG vyšetření u pacientky s bolestí na hrudi, hypertenzí a hyperglykemií a za dva dny poté neuložení této pacientky s bolestí na hrudi, dušností a běžící širokokomplexovou tachykardií na koronární jednotku, neindikaci žádného pomocného vyšetření, které by příčinu bolestí na hrudi, dušnosti a běžící širokokomplexové tachykardie objasnilo a v neposlední řadě i fakt, že neprovedení ze zákona povinné zdravotní pitvy jen umocňuje podezření z nesprávných postupů.

Za zcela absurdní považuji tvrzení, že má maminka musela být krátce po uložení na lůžko oddělení intermediální péče resuscitována, tedy hned v první hodině její hospitalizace (a proto nemohla být vyšetřena), přičemž samotný záznam hodnot životních funkcí, zapsaný lékařem do nemocničního informačního systému, toto tvrzení vyvrací, neboť za stávajících, pětkrát naměřených hodnot životních funkcí v průběhu první hodiny, krevní oběh logicky selhávat nemohl (není zde žádná výraznější hypotenze, bradykardie, výskyt extrasystol, fibrilace komor apod.). Stejně tak absurdní je další z tvrzení, a to, že se v průběhu celkem dvouhodinové hospitalizace a dvou údajných po sobě jdoucích resuscitacích nevytiskl žádný EKG záznam (tzn. ani před výbojem, po výboji). Obdržela jsem v opisu zdravotnické dokumentace jen poslední EKG záznam křivky s asystolou, ovšem bez uvedení časového údaje.

Nemocnice odmítá odůvodnit, proč neprovedla u mé maminky zdravotní pitvu, ačkoliv její provedení nařizoval zákon, jelikož byly splněny obě podmínky pro její provedení a nebylo ani žádné výjimky.

Pátým rokem bojuji nejen za spravedlnost pro svou maminku, ale i pro ostatní podobným způsobem – někdy i nadvakrát - poškozené pacienty či jejich blízké. Poškozené lékařskou nedbalostí a poškozené zkreslenými posudky.

Nyní si dovoluji uvést celé znění písemné interpelace:

Vážený pane ministře,

v souladu s ustanovením čl. 53 odst. 1 Ústavy České republiky a § 110 a násl. zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, se na Vás jako poslanec zvolený za Piráty obracím s žádostí o informaci, zda by mohly být v Poslanecké sněmovně PČR diskutovány a předloženy návrhy na revizi zákona č. 372/2011 Sb. – Zákona o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování, a to ve smyslu následujících úprav (rozšíření, uzákonění či zřízení):

- a) zřízení „přezkumné komise“ na Ministerstvu zdravotnictví ČR (tvořenou kupř. členy Vědecké rady MZ ČR), která by přijala ke zhodnocení takové případy lékařského zanedbání, u kterých nebyla posuzujícím odborníkem prokazatelně zohledněna zásadní rozhodná fakta zdravotnické dokumentace poškozeného pacienta*
- b) uzákonění možného postihu (byť by se mělo jednat jen o přestupek) nezávislého odborníka po podání nepravdivého, zkresleného nebo neúplného odborného vyjádření příslušnému správnímu orgánu (kupř. uvedení údajů, které se ve zdravotnické dokumentaci vůbec nenacházejí; rozporuplné výroky; neuvedení zcela zásadních rozhodných skutečností zdravotnické dokumentace; neuvedení žádných rozhodných skutečností)*
- c) rozšíření definice týkající se ustavení nezávislého odborníka či nezávislé odborné komise příslušným správním orgánem o formu a náležitosti, jež musí odborný posudek obsahovat (především uvedení zásadních rozhodných skutečností a odůvodnění správnosti lékařského postupu) včetně postihu za nedodržení stanoveného předpisu*
- d) rozšíření definice týkající se povinného ustavení nezávislé odborné komise v případech, kdy odborník rozhodoval o postupech lege či non lege artis, aniž by uvedl ve výčtu rozhodných skutečností zdravotnické dokumentace ty zásadní nebo dokonce neuvedl rozhodné skutečnosti žádné*
- e) uzákonění možného postihu zdravotnického zařízení za porušení povinnosti provést (zdravotní) pitvu u pacienta, u kterého byly splněny všechny zákonné podmínky pro její provedení a zároveň není žádné zákonné výjimky, jež by provedení pitvy znemožnila*

Můj dotaz vyplývá z obsahu materiálu s pracovním názvem „Absurdity českého zdravotnictví – podklady k jednání“, jehož jednotlivé body projednala dne 24. 9. 2018 s poslankyní České pirátské strany PhDr. Olgou Richterovou, Ph.D. paní Eliška Štefková – dcera zesnulé pacientky. Té bylo (tak, jak se vyjádřila) doposud upřeno právo na spravedlnost, neboť závěry kontrolních orgánů o lékařském nepochybení se opírají o neúplné, zkreslené nebo nepravdivě vypracované posudky, kdy toto tvrzení pozůstává dokládá samotným opisem zdravotnické dokumentace se všemi zásadními rozhodnými skutečnostmi, které nebyly posuzujícími odborníky zohledněny.

Přesto, že se dne 17. 5. 2018 uskutečnila též osobní schůzka paní Elišky Štefkové s předsedou Výboru pro zdravotnictví a soc. politiku MZ ČR doc. MUDr. Peterem Kolibou, CSc. a dále pak dne 14. 6. 2018 s předsedou České lékařské společnosti J. E. Purkyně prof. MUDr. Štěpánem Svačinou, DrSc., kdy se na základě seznámení se se všemi podklady - tedy zdravotnickou dokumentací - oba tito lékaři vyjádřili pro jednoznačné lékařské pochybení v případě její zesnulé matky Elišky Jindrové, tak není v České republice za současně znějící legislativy ani způsobu, jak se o správné vyhodnocení případu lékařského zavinění zasadit.

Krajský úřad Jihočeského kraje – odbor soc. věcí a zdravotnictví, coby zřizovatel nemocnice, se dokonce neřídil ani níže uvedeným právním předpisem a podvkrát podanou žádost paní Elišky Štefkové o ustavení nezávislé odborné komise zamítl. Rozhodnutí nezávislou odbornou komisí nesvolat vysvětlil vedoucí odboru [REDAKCE] tím, že její ustavení považuje za zbytečné. Krajský úřad tak tedy rozhodl nikoliv na podkladě právního předpisu, nýbrž svévolí. Jakákoliv sankce za porušení podobných povinností krajskými úřady (samotnými kontrolními orgány) též v zákoně chybí.

Zákon č. 372/2011 Sb. §94 odst. 4 stanoví, že - cituji:

Příslušný správní orgán může na základě stížnosti nebo z moci úřední nebo jiného podnětu, a to zejména pro posouzení případů, u nichž vznikly pochybnosti, zda byl při poskytování zdravotních služeb dodržen správný postup, popřípadě k vyloučení příčinné souvislosti mezi nesprávným postupem a újmou na zdraví pacientovi při poskytování zdravotních služeb, ustavit

a) nezávislého odborníka; odborníka ustaví vždy, směřuje-li stížnost nebo podnět proti správnému postupu při poskytování zdravotních služeb, popřípadě je namítáno ublížení na zdraví pacientovi při poskytování zdravotních služeb a stížnost nebo podnět není zjevně nedůvodný,

b) nezávislou odbornou komisí; komisi ustaví vždy, jestliže

*1. nezávislý odborník na základě posouzení zdravotnické dokumentace její ustavení navrhne, nebo
2. podle jeho uvážení jde o případ, kdy posouzení nezávislým odborníkem je odborně nedostačující nebo je třeba posoudit případné ublížení na zdraví při poskytování zdravotních služeb s důsledkem smrti pacienta a stížnost nebo jiný podnět není zjevně nedůvodný*

Žádám Vás tímto o reakci, písemné vyjádření se k dané záležitosti, návrhu postupu.

S úctou

Ing. Petr Třešňák

poslanec sněmovny Parlamentu České republiky

Dne 19. 6. 2019 jsem se panem poslancem – Ing. Petrem Třešňákem setkala osobně v Poslanecké sněmovně PČR a předala mu dopis, ve kterém jsem uvedla další z bodů a odůvodnila jej:

- f) rozšíření pravomoci Policie České republiky, orgánu činného v trestním řízení, o neodkladné zajištění zdravotnické dokumentace jako důkazního materiálu na základě souhlasu poškozeného pacienta, zákonného zástupce nebo osoby blízké s poskytnutím zdravotnické dokumentace zdravotnickým zařízením (příp. lékařem), u jehož zdravotnického personálu vzniklo podezření na zanedbání povinné lékařské péče

Poznámka k bodu f):

V současné době policejní orgán po obdržení trestního oznámení na neznámého pachatele pro podezření na zanedbání povinné lékařské péče ze strany zdravotnického personálu dané nemocnice hledá nejdříve soudního znalce (či ústav), který by příslibil vypracování znaleckého posudku. Není neobvyklé, že je znalci odmítán, takže se lhůta stále prodlužuje. Teprve pak si sám soudní znalec (či ústav) žádá opis zdravotnické dokumentace, na jejímž základě vyhotoví posudek. Během této doby může ve zdravotnickém zařízení docházet k dodatečným úpravám či “ztrátám” tohoto důkazního materiálu a dost často se tak také děje. Jsou známy i případy, kdy nemocnice odmítá chybějící část dokumentace vydat.

V odpovědi pana ministra zdravotnictví na interpelaci stojí, že – vyjímám a cituji:

“Pokud by měl být nově do zákona o zdravotních službách zakotven např. přestupek nezávislého odborníka, znamenalo by to změnit koncepci úpravy řešení stížností, tedy především úpravu postavení, práv a povinností včetně odpovědnosti nezávislého odborníka. Ovšem princip šetření stížností měl být od počátku relativně méně formální, flexibilní a efektivní, což by změna, kterou navrhuje, principiálně popírala.” – konec citace

Bohužel, k tomuto musím ze svých zkušeností (ale i zkušeností jiných) konstatovat, že stávající forma má – jak se zdá - efekt velmi negativní právě proto, že pakliže někteří posuzující odborníci necítí odpovědnost, tak se k posuzování případů možného lékařského zavinění nestaví zodpovědně, čímž dochází k přehlížení podstatného. A stěžovatel se nemá jak dovolat práva. Totožná situace je u České lékařské komory.

V závěru své odpovědi na interpelaci pan ministr zdravotnictví uvedl – vyjímám a cituji:

“Pokud jde o postih lékaře/poskytovatele zdravotních služeb za porušení povinnosti nařídit či provést zdravotní či jinou pitvu, jejíž provedení zákon za splnění daných podmínek obligatorně ukládá a není zde žádná z výjimek, tento Váš návrh předávám, ostatně jako celý Váš podnět příslušnému útvaru – odboru zdravotní péče ke zvážení doplnění připravované novely zákona o zdravotních službách, případně (u předchozích bodů) vyhodnocení dopadů případných dalších změn, které navrhuje, ale k nimž jsem v tento okamžik z důvodů popsaných výše prozatím rezervovaný.” – konec citace

Budu doufat v další jednání, abych mohla i nadále apelovat na nutnost přijetí změn.

Jsou lékaři, kterých si velmi vážím pro jejich profesionalitu, svědomitost, lidskost. Ale jsou i tací, kteří předkládají kolegům kompromitující materiály pro jejich postgraduální studium, jako například bývalý soudní znalec – gynekolog – pan MUDr. PhDr. Pavel Čepický, CSc., který ve svém článku s názvem Průšvihy při porodu na str. 103, v časopise Moderní gynekologie a porodnictví, vydaném v roce 2007 společností LEVRET s.r.o., píše – vyjímám a cituji:

„Dokumentace je důkaz. Stane-li se průšvih, je zapotřebí dokumentaci zkontrolovat a případně doplnit. Při tom se děje mnoho chyb.

Pokud už je nutno dokumentaci doplňovat, je nutno ji přepsat (pochopitelně nikoli jednou rukou nebo psacím strojem na jedno založení do válce). S výhodou může být připojení krátké epikrízy, podepsané všemi zúčastněnými. Čím je průšvih větší, tím podrobnější a „nanapadnutelnější“ musí být dokumentace.

I při doplňování dokumentace je třeba myslet.” – konec citace

Pro mne další z důvodů, proč musím žádat o pomoc. Pomůžete mi prosím zasadit se nějakým způsobem o spravedlivé posouzení případu mé maminky a podpoříte přijetí legislativních změn?

Velmi Vám děkuji za zpětnou vazbu, písemné vyjádření.

S úctou

Eliška Štefková